บทที่ 5

บทสรุป

การวิเคราะห์พฤติกรรมของตัวละครในนวนิยายสงครามเรื่อง*โนะบิ*ครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะวิเคราะห์พฤติกรรมของตัวละครโดยใช้ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของซิกมันด์ ฟรอยด์ และแนวคิดอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ในฐานะที่ตัวละครเป็นบุคคล ซึ่งจะทำให้สามารถอธิบายสาเหตุหรือแรงผลักดันที่ทำให้เกิดพฤติกรรมนั้นๆ ของตัวละครแต่ละตัวภายใต้สภาพแวดล้อมที่บีบบังคับได้ อีกทั้งยังศึกษาทัศนคติของผู้แต่งที่มีต่อสงครามผ่านพฤติกรรมของตัวละคร

ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมในภาวะสงครามมีอิทธิพลต่อตัวละครเป็นอย่างมาก เนื่องจาก สภาพแวดล้อมที่โหดร้ายของสงครามที่เหล่าตัวละครต้องผจญนั้นเป็นปัจจัยหลักในการผลักดันให้ตัวละครแต่ละตัวต้องดิ้นรนเพื่อเอาชีวิตรอด สภาพแวดล้อมที่โหดร้ายในภาวะสงครามในที่นี้ประกอบด้วย ความอดอยากที่เกิดขึ้นระหว่างสงคราม เนื่องจาก ทหารที่ถูกส่งไปรบครั้งนั้นได้รับเสบียงไม่เพียงพอ และเมื่อเสบียงที่ได้รับหมดแล้ว ทหารแต่ละคนก็จำเป็นต้องออกหาเสบียงอาหารด้วยตัวเอง ท่ามกลางสภาพภูมิประเทศแบบป่าเขตร้อนที่ไม่คุ้นเคย อีกทั้งยังไม่มีสัตว์ป่าหรือพืชผักที่พอจะนำมาเป็นอาหารได้เลย ทำให้เหล่าทหารญี่ปุ่นต้องอดอยาก เผชิญกับความหิวโหยตลอดเวลา และเมื่อร่างกายขาดอาหารก็ขาดเรี่ยวแรงที่จะกระทำการใดๆได้ เป็นการเผชิญกับความยากลำบากในการมีชีวิตอยู่รอดต่อไป

จากการวิเคราะห์พฤติกรรมของตัวละครด้วยทฤษฎีจิตวิเคราะห์และแนวคิดที่เกี่ยวข้องแล้วพบว่า การวิเคราะห์พฤติกรรมของตัวละครทำให้เข้าใจถึงสัญชาติญาณพื้นฐานของมนุษย์ที่ต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดในสภาพแวดล้อมที่ถูกบีบบังคับ

การวิเคราะห์ตัวละครเอกด้วยทฤษฎีจิตวิเคราะห์ พบว่าตัวละครเอกคือพลทหารทะมุระเป็นตัวละครที่มีลักษณะอุปนิสัยที่ซับซ้อน ที่มีมโนธรรมในจิตใจสูง และถูกเกณฑ์มารบในสงครามทั้งที่ตัวเขาไม่ต้องการ เมื่อต้องมาผจญกับสภาพแวดล้อมที่โหดร้ายในสงคราม บุคคลธรรมดาที่มีมโนธรรมสูงเช่นเขา ไม่สามารถยอมให้ตนเองมีพฤติกรรมที่ขัดแย้งต่อมโนธรรมที่เขายึดถือ และเมื่อความต้องการทางร่างกายนั้นเรียกร้องมากเข้า จึงทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างสัญชาติญาณและมโนธรรมขึ้น และจากการศึกษาถึงสัญชาติญาณมุ่งเป็น และสัญชาติญาณมุ่งตายอันเป็นแรงผลักดันให้เกิดพฤติกรรมของตัวละครเอก พบว่า ภายใต้สภาพแวดล้อมที่โหดร้ายและอดอยาก พฤติกรรมของตัวละครเอกส่วนใหญ่จะเกิดจากการกระตุ้นของสัญชาติญาณมุ่งเป็นให้สามารถมีชีวิตอยู่ต่อไปได้ เช่นการหาอาหาร หรือการหนีฝ่ายศัตรูเพื่อเอาตัวรอด แต่เมื่อเขาได้มาพบกับนะงะมะท์ชุและยะชุดะที่มีพฤติกรรมที่ป่าเถื่อน และฆ่าพวกเดียวกันเองเพื่อนำเนื้อมาเป็นอาหาร

แล้ว เขาถูกครอบงำด้วยสัญชาติญาณมุ่งตาย อันเป็นความโกรธและความก้าวร้าว ทำให้เขาฆ่านะงะมะท์ซุลง และสิ่งนั้นเองที่ทำให้เขาเกิดความรู้สึกผิดในภายหลัง

และเมื่อทำการวิเคราะห์พฤติกรรมของตัวละครรองทั้งสอง อันได้แก่นะงะมะท์ซุและยะซุดะ พบว่า ตัวละครทั้งสองมีอุปนิสัยที่เห็นแก่ตัว และมีมโนธรรมภายในจิตใจต่ำ ทั้งสองสามารถทำในสิ่งใดๆก็ได้เพื่อให้ตนเองมีชีวิตอยู่ต่อไป และเมื่อทำการศึกษาทางด้านสัญชาติญาณของตัวละครทั้งสองแล้ว เนื่องจากตัวละครทั้งสองมีมโนธรรมภายในจิตใจต่ำ จึงสามารถทำในสิ่งที่ขัดต่อศีลธรรมและความถูกต้องได้โดยไม่เกิดความรู้สึกผิดใดๆ สัญชาติญาณที่ผลักดันพฤติกรรมของทั้งสองคือ สัญชาติญาณมุ่งตายที่รับใช้สัญชาติญาณมุ่งเป็น กล่าวคือ ในขณะที่ทั้งสองพยายามเอาชีวิตรอด ทั้งสองก็ได้เข่นฆ่าทำร้ายผู้อื่นไปด้วย ดังเช่น พฤติกรรมที่ดักล่าเพื่อนทหารญี่ปุ่นเพื่อนำเนื้อมาเป็นอาหาร และเพื่อที่จะให้ตนมีชีวิตรอดต่อไป ทั้งสองถึงกับฆ่ากันเองทั้งๆที่เป็นเพื่อนร่วมตายกันมาโดยตลอด อันเป็นพฤติกรรมที่ปราศจากความเป็นมนุษย์

เมื่อทำการเปรียบเทียบระหว่างตัวละครเอกและตัวละครรองแล้วพบว่า ถึงแม้ตัวละครทั้งสามจะถูกผลักดันด้วยสัญชาติญาณพื้นฐานที่ต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดก็ตาม แต่ในตัวละครที่มีระดับของมโนธรรมต่างกันก็จะมีการแสดงออกของสัญชาติญาณที่แตกต่างกันไป ดังเช่น ตัวละครเอกที่มีมโนธรรมสูงกว่าตัวละครรองทั้งสอง เขาต้องประสบกับความยากลำบากในการสะกดกลั้นความหิวโหยที่เป็นแรงกระตุ้นจากสัญชาติญาณที่อาจทำให้เขาต้องทำในสิ่งที่ผิดต่อศีลธรรม ซึ่งตรงกันข้ามกับตัวละครรองทั้งสองที่ได้ปลดปล่อยเอาสัญชาติญาณพื้นฐานของตนออกมาอย่างเต็มที่โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้อง

ผู้แต่งต้องการแสดงให้เห็นว่าความโหดร้ายของสงครามผลักดันให้มนุษย์แต่ละคนต้องสูญเสียความเป็นตัวของตัวเองไป จากการศึกษาทัศนคติของผู้แต่งที่มีต่อสงคราม เขาเขียนนวนิยายสงครามเรื่องนี้ขึ้น เพื่อที่จะแสดงให้เห็นถึงความโหดร้ายของสงครามที่มีผลกระทบต่อมนุษย์ธรรมดาเช่นเขา และในสภาพการณ์ดังที่เกิดขึ้นกับตัวละครในนวนิยายสงครามเรื่อง*โนะบิ*นี้ เขาได้แสดงให้เห็นว่า ในสภาพแวดล้อมที่โหดร้ายของสงครามนั้น เพื่อความอยู่รอดแล้ว มนุษย์แต่ละคนก็จะมีวิธีในการหาทางออกที่แตกต่างกันออกไป สำหรับคนธรรมดาเช่นตัวละครเอก เมื่อต้องมาผจญกับสภาพแวดล้อมที่โหดร้ายของสงคราม อันรวมไปถึงผู้คนรอบตัวที่มีพฤติกรรมเยี่ยงสัตว์ป่าแล้ว เขาไม่สามารถที่จะทนแรงบีบคั้นจากสถานการณ์ที่โหดร้ายนั้นได้ จนในที่สุดเขาจึงเสียสติและสูญเสียความเป็นตัวของตัวเองไป เมื่อเปรียบเทียบกับตัวละครรองทั้งสองซึ่งสามารถทำในสิ่งที่ไร้มนุษยธรรมโดยไม่มีความรู้สึกผิดใดๆแล้ว เนื่องจากอุปนิสัยดั้งเดิมของตัวละครรองทั้งสองเป็นคนที่เห็นแก่ตัว และสามารถทำสิ่งใดก็ได้เพื่อความอยู่รอดของตน ถึงแม้ตัวละครทั้งสองจะทำในสิ่งที่โหดเหี้ยมเกินกว่ามนุษย์ในสถานการณ์ปกติแต่ทั้งสองก็ไม่ได้สูญเสียความเป็นตัวของตัวเองไป

สุดท้าย อาจจะกล่าวได้ว่า นวนิยายสงครามเรื่อง*โนะบิ*นี้ เป็นวรรณกรรมที่มีคุณค่าในแง่ที่สะท้อนถึงสัญชาติญาณของมนุษย์ท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่โหดร้ายของสงคราม ที่ผู้แต่งสามารถถ่ายทอดผ่านตัวละครออกมาได้อย่างสมจริง ทำให้ผู้อ่านมองเห็นภาพความโหดร้ายของสงครามที่ส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของมนุษย์ได้ และผู้วิจัยหวังว่าการวิจัยครั้งนี้จะสามารถใช้เป็นแนวทางในการศึกษานวนิยายสงครามของญี่ปุ่นเรื่องอื่นๆต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย